

Översettelse

av

Washington-konferansens beslutninger.

1. 8-timers-dagen.

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon under Folkenes Forbund,

som har vært sammenkalt i Washington av Amerikas Forenede Staters Regjering den 29. dag i oktober 1919, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til «anvendelsen av prinsippet om 8-timersdag eller 48-timersuke», der er den første post på Washington-konferansens dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ha formen av utkast til en internasjonal konvensjon,

vedtar følgende utkast til konvensjon til i tilfelle å bli ratifisert av medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon i overensstemmelse med avsnittet om arbeide i Traktaten i Versailles av 28. juni 1919 og Traktaten i St. Germain av 10. september 1919:

Utkast til konvensjon. som begrenser arbeidstidene i industrielle bedrifter til otte om dagen og firli otte om uken:

Artikkel 1.

I denne konvensjon omfatter uttrykket «industriell bedrift» særlig:

- a) Gruver, stenbrudd og andre verk som har til formål å utvinne mineraler av jorden.
- b) Bedrifter i hvilke varer blir tilvirket,

forandret, rensset, reparert, utstyrt, fullført, gjort skikket for salg, brutt i stykker eller tilintetgjort, eller i hvilke råstoffer blir omdannet; herunder medregnet skibsbygning og frembringelse, omdannelse og overførelse av elektrisitet eller nogen annen slags drivkraft.

- c) Opførelse, gjenopførelse, vedlikehold, reparasjon, forandring eller nedrivning av nogen slags bygning, jernvei, sporvei, havn, dokk, pier, kanal, innenlands vannvei, landevei, tunnel, bro, viadukt, kloakk, grøft, brønn, telegraf- og telefonanlegg, elektrisk fo-retagende, gassverk, vannverk eller annet anleggsarbeide, såvelsom forarbeide til eller grunnleggelse av noget sådant verk eller bygning.

- d) Transport av mennesker eller gods på landevei, jernvei, tilsjø eller på innenlands vannvei, herunder behandling av gods i dokker, på kaier, verfter eller i varehus, men med undtagelse av transport for hånden.

De nærmere bestemmelser om transport tilsjø og på innenlands vannvei skal fastsettes av en særlig konferanse til behandling av arbeide tilsjø og på innenlands vannvei.

Vedkommende myndighet i hvert land bestemmer skillet mellom industri på den ene side og handel og jordbruk på den annen.

Artikkel 2.

Arbeidstiden for dem, som er beskjeftiget i nogen offentlig eller privat industriell bedrift eller i nogen gren derav, fra sett bedrifter hvor bare medlemmer av en og samme familie er beskjeftiget, må — med de nedenfor fastsatte undtagelser — ikke overskride otte timer om dagen og firti otte timer om uken.

- a) Bestemmelsene i denne konvensjon gjelder ikke dem som innehar en tilsyns- eller ledende stilling, og heller ikke dem som er beskjeftiget i betrodd egenskap.
- b) Når i henhold til lov, sedvane eller overenskomst mellom arbeidsgiver- og arbeidssammenslutninger eller i mangel av sådanne sammenslutninger mellom representanter for arbeidsgiverne og arbeiderne arbeidstiden på en eller flere dager i uken er mindre enn otte timer, kan otte-timersgrensen på de øvrige dager i uken overskrides med samtykke av vedkommende offentlige myndighet eller ved overenskomst mellom ovennevnte sammenslutninger eller representanter. Dog må den daglige grense av otte timer ikke i noget tilfelle i henhold til denne bestemmelse overskrides med mere enn én time.
- c) Når der arbeides med skift, skal arbeidstiden kunne strekkes ut over otte timer om dagen og firti otte timer om uken, på betingelse av at gjennomsnittet av arbeidstimene i et tidsrum av tre uker eller mindre ikke overskrider otte timer om dagen og firti otte timer om uken.

Artikkel 3.

Den grense for arbeidstiden som er satt i artikkel 2, kan overskrides i tilfelle av inntruffet eller truende ulykke, eller i tilfelle av presserende arbeide på maskiner eller anlegg, eller i tilfelle av *force majeure*, dog bare i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge alvorlig ulempe for bedriftens vanlige gang.

Artikkel 4.

Den grense for arbeidstiden som er satt i artikkel 2, kan overskrides i sådanne arbeider som efter arbeidets natur nødvendigvis må drives kontinuerlig med skift, dog på betingelse av at arbeidstiden gjennomsnittlig ikke overskrider femti seks timer om uken. Sådant ordning av arbeidstiden må ikke gjøre skår i hviledager som ved landets lovgivning kan sikres arbeiderne i erstatning for deres ukentlige hviledag.

Artikkel 5.

I undtagelsestilfeller, hvor bestemmelsene i artikkel 2 erkjennes å være uanvendelige, men bare i sådanne tilfeller, kan overenskomst mellom arbeider- og arbeidsgiversammenslutninger om den daglige arbeidstid i et lengere tidsrum tillegges rettslig bindende virkning, hvis Regjeringen, hvem disse overenskomster må forelegges, så bestemmer.

Det gjennomsnittlige antall ukentlige arbeidstimer fordelt over det antall uker overenskomsten gjelder, må i intet tilfelle overskride firti otte.

Artikkel 6.

Gjennem forskrifter, utferdiget av offentlig myndighet, skal for industrielle bedrifter bestemmes:

- a) de varige undtagelser som kan tillates for forberedelses- eller efterarbeider, der nødvendigvis må utføres utenfor de for bedriftens almindelige gang gjeldende grenser, eller for visse klasser arbeidere, hvis arbeide vesentlig skjer med avbrytelser;
- b) de forbigående undtagelser som kan tillates for å sette bedrifter istand til å møte særlige tilfeller av arbeidspress.

Disse forskrifter må først utfærdiges efterat vedkommende arbeidsgiver- og arbeidssammenslutninger — der hvor sådanne finnes — er rådspurt. Forskriftene skal fastsette det høieste antall tilleggstimer som kan tillates i hvert tilfelle. Lønns-

satsen for disse tilleggstimer skal ikke være mindre enn den vanlige lønn, tillagt en fjerdedel.

Artikkel 7.

Enhver regjering skal sende det Internasjonale Arbeidsbyrå:

- a) en liste over de arbeider der regnes som nødvendigvis kontinuerlige etter artikkel 4;
- b) fullstendige opplysninger om gjennomførelsen av de overenskomster som er nevnt i artikkel 5;
- c) fullstendige opplysninger om de forskrifter som er utferdiget etter artikkel 6 og om deres anvendelse.

Det Internasjonale Arbeidsbyrå skal hvert år gi beretning herom til Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.

Artikkel 8.

For å lette gjennomførelsen av bestemmelsene i denne konvensjon skal enhver arbeidsgiver:

- a) bekjentgjøre — ved iøynefallende opslag i arbeidsrummene eller på annet passende sted eller på annen av Regjeringen godkjent måte — de klokkeslett, da arbeidet begynner og slutter, eller, hvis arbeidet foregår i skift, de klokkeslett da hvert skift begynner og slutter. Klokkeslettene skal fastsettes på sådan måte, at arbeidets varighet ikke overskrider de tidsgrenser som denne konvensjon foreskriver. Når de på denne måte er bekjentgjort, kan de ikke forandres uten etter sådan bekjentgjørelse og på sådan måte som Regjeringen godtar;
- b) bekjentgjøre, på samme måte, de hviletider som er tilstått mens arbeidet varer og som ikke regnes som en del av arbeidstiden;
- c) føre liste — på den måte som forordnes i hvert lands lov eller ved forskrift av vedkommende myndighet — over alle de tilleggstimer som der blir

arbeidet i henhold til denne konvensjons artikkel 3 og 6.

Det skal regnes som lovovertrædelse å beskjeftige noen utenfor de klokkeslett som fastsettes i henhold til litr. a eller i de hviletider som fastsettes i henhold til litr. b.

Artikkel 9.

Inneholder særbestemmelser for Japan.

Artikkel 10.

Inneholder særbestemmelser for Britisk Indien.

Artikkel 11.

Bestemmelsene i denne konvensjon skal ikke gjelde for China, Persien og Siam, men spørsmålet om å begrense arbeidstiden i disse land skal overveies på et senere møte av Generalkonferansen.

Artikkel 12.

Inneholder særbestemmelser om tidspunktet for konvensjonens ikrafttreden i Grækenland.

Artikkel 13.

Inneholder en særbestemmelse om tidspunktet for konvensjonens ikrafttreden i Rumænien.

Artikkel 14.

Bestemmelsene i denne konvensjon kan av Regjeringen i alle land midlertidig settes ut av kraft i tilfelle av krig eller annen overordentlig hendelse som truer landets sikkerhet.

Artikkel 15.

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal — overensstemmende med de forskrifter som er fastsatt i avsnitt XIII i Versailles-traktaten av 23. juni 1919 og St. Germain-traktaten av 10. september 1919 — meldes til Generalsekretæren for Folkenes Forbund og registreres av ham.

Artikkel 16.

Ethvert Medlem som ratifiserer denne konvensjon forplikter sig til å gjøre den gjeldende på dem av sine kolonier, pro-

St. prp. nr. 27.

tektorater og besiddelser som ikke har fullt selvstyre:

- a) undtagen når de stedlige forhold gjør konvensjonen uanvendelig,
- b) med forbehold av de lempninger som måtte være nødvendige for å avpasse konvensjonen efter de stedlige forhold.

Ethvert Medlem skal gi melding til det Internasjonale Arbeidsbyrå om sine forføininger med hensyn til hver av sine kolonier, protektorater og besiddelser som ikke har fullt selvstyre.

Artikkel 17.

Så snart ratifikasjoner av to medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert i Sekretariatet for Folkenes Forbund, skal Forbundets Generalsekretær gi melding om det til alle Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.

Artikkel 18.

Denne konvensjon skal tre i kraft den dag da ovennevnte melding er utgått fra Generalsekretæren for Folkenes Forbund. Den blir forbindende bare for de Medlemmer som har latt sin ratifikasjon registrere i Sekretariatet. Derefter trer konvensjonen i kraft overfor ethvert annet Medlem fra den dag dets ratifikasjon er registrert i Sekretariatet.

Artikkel 19.

Ethvert Medlem som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å sette dens bestemmelser i verk senest den 1. juli 1921 og til å treffe de forføininger som måtte være nødvendige for å gjøre dem effektive.

Artikkel 20.

Et Medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan opsi den ved utløpet av en ti-års periode regnet fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft. Opsigelsen skjer ved melding til Generalse-

ekretæren for Folkenes Forbund, som skal registrere den. Opsigelsen får ikke virkning før ett år efterat den er registrert i Sekretariatet.

Artikkel 21.

Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal minst én gang hvert tiende år fremlegge for Generalkonferansen en beretning om anvendelsen av denne konvensjon og overveie om spørsmålet om å revidere eller forandre konvensjonen bør opføres på Konferansens dagsorden.

Artikkel 22.

Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.

*

I forbindelse med foranstående konvensjonsutkast vedtok Generalkonferansen følgende

Resolusjoner:

1. Konferansen betrakter med levende deltagelse den ulykkelige stilling, hvori befolkningen i de av krigen herjede land befinner sig på grunn av ødeleggelsen av hjem og eiendom. Den uttaler ønsket om, at gjenreisningen av disse hjemsøkte egne må bli fremskyndet og den stadfester, at regjeringer og sammenslutninger, som måtte komme til å gjennomføre den på konferansen vedtagne konvensjon, skal kunne anse gjenreisningsarbeide som berettiget til særlig hensyntagen.

2. Konvensjonens bestemmelser skal ikke gjøre skår i mulige bedre vilkår som i noget land måtte gjelde eller være vedtatt for alle eller en del arbeidere, og heller ikke gjøre noget avbrekk i pågående forhandlinger, i hvilke arbeiderne søker å opnå bedre vilkår enn i konvensjonen forutsatt.